

VOORZIENING TOT CASSATIE

VOOR: de Heer , advocaat, wonende te ...
bijgestaan en vertegenwoordigd door Meester
Geoffroy de FOESTRAETS, advocaat bij het Hof van
Cassatie, kantoor houdende te 1000 Brussel,
Dalstraat, 67, waar keuze van woonplaats wordt
gedaan,

eiser tot cassatie,

TEGEN: De ORDE VAN ADVOCATEN van de balie te ...
vertegenwoordig door zijn Stafhouder, met zetel
te ...

verweerder in cassatie,

* * *

Aan de Heren Eerste Voorzitter en Voorzitter, de
Dames en Heren Raadsheren, leden van het Hof van Cassatie,

* * *

Hooggeachte Dames en Heren,

Eiser heeft de eer de beslissing aan Uw toezicht
te onderwerpen die op 19 mei 2015 op tegenspraak werd
gewezen door de Nederlandstalige Tuchtraad van beroep voor
Advocaten, Tweede kamer, zetelend te Brussel, alsook de
beslissing die door deze tuchtraad op de zitting van 10

februari 2015 werd genomen waarbij geweigerd werd eiser een kort uitstel te verlenen (Dossiernr. TB-0114-2014).

FEITEN EN PROCEDUREVOORGAANDEN

De feiten en procedurevoorgaanden werden correct weergegeven in de bestreden beslissing (p.1-8, punt 1).

EERSTE MIDDEL TOT CASSATIE

Geschonden wetsbepalingen:

- het algemeen rechtsbeginsel van het recht van verdediging en van het recht op een eerlijk proces, zoals verwoord in artikel 6.1 EVRM, met inbegrip van het recht om zich door een advocaat te laten bijstaan;
- artikel 6.1 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM), gesloten te Rome op 4 november 1950, goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955;
- de artikelen 455 en 758 van het Gerechtelijk Wetboek,
- de deontologische regel dat een advocaat er zich van moet onthouden zijn persoonlijke directe of indirecte belangen zelf te verdedigen voor de rechter, zowel in burgerlijke, disciplinaire als in strafzaken, dat een vast gebruik is bij alle balies en o.a. verwoord werd in de artikelen 1.2.1.1., 1.2.1.2, 1.2.4.1. en X.2.1.1. van de Codex Deontologie voor Advocaten van de Orde van Vlaamse Balies, in het Reglement van 10 september 2014;
- de artikelen 1.2.1.1., 1.2.1.2, 1.2.4.1. en X.2.1.1 van het Reglement van 10 september 2014 van de Orde van Vlaamse Balies tot invoering van de Codex Deontologie voor Advocaten.

Aangevochten beslissingen:

De Nederlandstalige Tuchtraad van beroep voor Advocaten wijst op de zitting van 10 februari 2015 het verzoek van eiser om de zaak uit te stellen af, op grond van de volgende overwegingen:

- " (Eiser) is aanwezig. Hij verzoekt om uitstel, zijn raadsman, mr. **Y**, kan niet op de zitting aanwezig zijn.
- " Na beraadslaging wijst de Tuchtraad van Beroep het verzoek van (eiser) om de zaak uit te stellen af.
- " De tuchtraad van beroep wijst hiertoe naar het feit dat de beslissing, waarover dit dossier handelt, genomen werd door de Tuchtraad voor Advocaten bij de balies van het rechtsgebied van het hof van beroep te Gent, d.d. 14 mei 2014. Hiertegen heeft hij op 28 mei 2014 hoger beroep ingesteld. De zaak werd ingeleid op de zitting van de Tuchtraad van Beroep d.d. 14 oktober 2014. (Eiser) werd van deze zitting verwittigd met aangetekend schrijven d.d. 9 september 2014. Ook op de zitting van 14 oktober 2014 vroeg (eiser) de zaak uit te stellen om hem de gelegenheid te geven een raadsman te raadplegen. De Tuchtraad van Beroep wees het verzoek af.
- " De Tuchtraad van Beroep verwees naar het feit dat (eiser) gedurende verscheidene maanden in mogelijkheid was geweest om een raadsman te raadplegen. Mr. **Y**, werd slechts op het laatste ogenblik, minder dan een week voor de zitting, geraadpleegd. De Tuchtraad van Beroep stelt vast dat (eiser)

klaarblijkelijk alles in het werk stelt om de zaak op de lange baan te schuiven." (proces-verbaal van de zitting van 10 februari 2015).

De Nederlandstalige Tuchtraad van beroep voor Advocaten verwerpt in de bestreden beslissing van 19 mei 2015 het verzoek van eiser tot heropening der debatten en bevestigt de bij verstek op 18 november 2014 gewezen beslissing van de Tuchtraad van beroep voor Advocaten, waarin het hoger beroep van eiser ongegrond werd verklaard en de beslissing van de Tuchtraad voor Advocaten van de balies van het rechtsgebied van het Hof van Beroep te Gent dd. 14 mei 2014, waarbij eiser voor de bewezen verklaarde tenlasteleggingen A/2 tot en met A/8, B/1.1 tot en met B/1.15 en B.2 als tuchtsanctie de schrapping werd opgelegd, werd bevestigd.

Aangaande de weigering voor een kort uitstel en de weigering om de debatten te heropenen, oordeelde de bestreden beslissing van 19 mei 2015 als volgt:

" Door mr. Y werd op 6 maart 2015 een document neergelegd, getiteld 'Verzoek tot voortzetting, c.q. heropening der debatten en besluiten'.

" In dit verzoekschrift wordt de tuchtraad van beroep gevraagd:

" De debatten van 10 februari 2014 (bedoeld wordt wellicht 10 februari 2015) aanhoudend en in voorkomend geval heropenend, het verzet van conculant ontvankelijk en gegrond te verklaren;

- " ' Hem minstens te horen in zijn verweer, bijgestaan door een raadsman advocaat en daarbij akte te nemen van onderhavige besluiten.
- " ' In voorkomend geval, de debatten te laten hernemen voor een anders samengestelde zetel.
- " ' In hoofdorde
- " ' De vordering van de Stafhouder van de Orde van de balie te ... niet toelaatbaar te verklaren.
- " ' Dienvolgens de beslissing van de tuchtraad van 14 mei 2014 te vernietigen.
- " ' In nevenorde
- " ' De tenlasteleggingen sub B.1. tot en met B.15 van de Stafhouder van de balie te ... niet toelaatbaar te verklaren.
- " ' Dienvolgens de beslissing van de tuchtraad van 14 mei 2014 te vernietigen en louter oordelend over de tenlasteleggingen sub A.2 tot en met A.8, concludant vrij te spreken.
- " ' In uiterst ondergeschikte orde
- " ' De beslissing van de tuchtraad van 14 mei 2014 te vernietigen en louter oordelend over de tenlasteleggingen sub A.2 tot en met A.8, concludant slechts de lichtste straf op te leggen met opschorting, minstens met uitstel van uitvoering'.

- " Vooreerst dient te worden vastgesteld dat ter zitting van 10.02.2015, na de behandeling van de zaak op tegenspraak, de debatten werden gesloten, waarbij de zaak voor uitspraak werd gesteld op de zitting van 10.03.2015.
- " Het verzoek tot 'voortzetting' van de debatten is klaarblijkelijk gesteund op de overweging dat de debatten ter zitting van 10.02.2015 niet 'rechtsgeldig' zouden zijn gesloten. Deze bewering berust op niets, nu uit de processtukken voldoende blijkt dat de debatten regelmatig werden gesloten, na de tegensprekelijke behandeling, waarbij (eiser) zijn verdediging, onbelemmerd en zonder voorbehoud heeft voorgedragen.
- " In zoverre het neergelegd stuk 'besluiten' bevat, kan de tuchtraad van beroep er geen kennis van nemen, aangezien de conclusie werd neergelegd na de sluiting van de debatten.
- " Het neergelegd document kan voor het overige niet anders worden geïnterpreteerd dan als een verzoek tot heropening van de debatten, die na de behandeling van de zaak op 10.02.2015 werden gesloten.
- " De tuchtraad van beroep gaat ervan uit dat het tuchtrecht nauwer aansluit bij het strafrecht dan bij het civiel recht, en dat, zoals in het strafrecht, de tuchtrechtbank onaantastbaar oordeelt over de noodzaak of raadzaamheid van de door een partij gevorderde heropening van de debatten. Overigens, zelfs indien in tuchtzaken naar artikel 772 Ger.W. zou kunnen worden verwezen, kan alleen maar worden vastgesteld dat de daarin gestelde voorwaarden voor heropening van de

debatten niet vervuld zijn, nu niet eens aangehaald wordt dat nieuwe stukken of feiten van overwegend belang gedurende het beraad door (eiser) zouden zijn ontdekt.

" Wat de historiek van de appelprocedure in onderhavige zaak betreft, moet worden vastgesteld:

- tegen de beslissing van de tuchtraad van 14.05.2014 werd namens (eiser) hoger beroep ingesteld door mr.
 ✓ op 28.05.2014,
- op 10.09.2014 wordt (eiser) in kennis gesteld van de behandeling van de zaak voor de tuchtraad van beroep op 14.10.2014,
- op de zitting vraagt mr. (eiser) uitstel om een (nieuwe) raadsman te raadplegen. Omdat mr. (eiser) daartoe reeds ruim de tijd had gehad, wordt het uitstel geweigerd, waarop hij de zaal verlaat en de zaak bij verstek wordt behandeld,
- tegen de bij verstek op 18.11.2014 gewezen beslissing tekent (eiser) op 4.12.2014 verzet aan,
- (eiser) wordt op 17.12.2014 in kennis gesteld van de behandeling van de zaak op 10.02.2015,
- op de zitting vraagt (eiser) andermaal uitstel, omdat hij zopas (bijna twee maanden na de dagstelling) een raadsman had geraadpleegd. Na overleg beslist de tuchtraad van beroep om het uitstel niet toe te staan om de redenen, vermeld in het zittingsblad.

" De zaak is reeds sinds 28.05.2014 hangende voor de tuchtraad van beroep en (eiser) werd steeds ruim op voorhand in kennis gesteld van de zitting, waarop de zaak zou worden behandeld, zodat hij de mogelijkheid had zijn verdediging voor te bereiden (eventueel door

middel van schriftelijke conclusies) en een raadsman te raadplegen. Het is dan ook duidelijk dat het enkel de bedoeling was van (eiser) de zaak op de lange baan te schuiven en een beslissing zo lang mogelijk uit te stellen. Indien het werkelijk zijn bedoeling was om zich te laten bijstaan door een advocaat, had (eiser) steeds de gelegenheid om zich te wenden tot een raadsman van zijn keuze. Hij heeft echter zelf nagelaten daartoe (tijdig) het initiatief te nemen. In deze omstandigheden zijn de rechten van verdediging, beschermd door het E.V.R.M. niet geschonden.

Bovendien heeft (eiser) op de zitting van 10.02.2015 zonder enig voorbehoud zijn verdediging voorgedragen. Er is niet voorzien in de verplichte bijstand van een advocaat voor de tuchtraad.

" Dienvolgens ziet de tuchtraad van beroep geen grond om in te gaan op het verzoek tot heropening van de debatten (p.8-10, punt 2).

Grieven:

1./ Bij het vaststellen van zijn burgerlijke rechten en verplichtingen of bij het bepalen van de gegrondheid van een tegen hem ingestelde strafvervolgning heeft eenieder recht op een eerlijke behandeling van zijn zaak (artikel 6.1 EVRM).

Het recht op een eerlijk proces impliceert dat men de mogelijkheid moet hebben om zich te laten bijstaan door een advocaat.

Tot het recht van verdediging behoort ook het recht om zich door een advocaat te laten bijstaan (algemeen rechtsbeginsel van het recht van verdediging).

2./ Het recht van een procespartij om bijstand te hebben van een raadsman naar zijn keuze is niet absoluut. Wanneer ter rechtszitting wordt verzocht om de behandeling van de zaak uit te stellen opdat de gedaagde partij de bijstand kan inroepen van een advocaat, beoordeelt de rechter dat verzoek onaantastbaar aan de hand van alle concrete omstandigheden van de zaak en in het licht van de vereisten van een behoorlijke rechtsbedeling. De rechter kan daarbij onder meer rekening houden met de aard en het verloop van de procedure en met de mogelijkheid voor de betrokkene zelf zich ter rechtszitting naar behoren te verdedigen.

3./ Hoewel het recht op bijstand van een advocaat niet de verplichting inhoudt om zich door een advocaat te laten bijstaan, geldt deze verplichting echter wel wanneer de gedaagde of vervolgende partij een advocaat is.

De deontologie van een advocaat schrijft immers voor dat hij er zich moet van onthouden zijn persoonlijke directe of indirecte belangen zelf te verdedigen voor de rechter, zowel in strafzaken, als in een burgerlijk of disciplinair geschil.

Dit deontologisch verbod voor een advocaat om in een eigen zaak te pleiten is een vast gebruik en is ingegeven door de plicht van onafhankelijkheid en de plicht om de waardigheid van het beroep in acht te nemen.

Wanneer een advocaat het voorwerp uitmaakt van een tuchtrechtelijke vervolging door zijn orde, mag deze zich bijgevolg niet zelf verdedigen in die tuchtprocedure en kan hem niet het recht worden ontzegd om zich door een advocaat te laten bijstaan. Desgevallend dient de stafhouder ambtshalve een raadsman aan te stellen ter verdediging van de vervolgte advocaat.

Krachtens artikel 758 Ger.W., kan een partij in persoon verschijnen, tenzij de wet anders bepaalt, wat het geval is voor advocaten in zaken waarin zij persoonlijke directe of indirecte belangen hebben, gelet op voormeld vast gebruik.

Ook de Codex Deontologie voor Advocaten van de Orde van Vlaamse Balies (OVb) (Reglement van 10 september 2014 : zie bijlage 2), die bindend is voor alle advocaten van de Vlaamse Ordes van advocaten (zie artikel 6 van het Reglement van orde van 7 november 2001 van de Orde van Vlaamse Balies, goedgekeurd bij KB van 17 februari 2002 houdende bekrachtiging van het Reglement van orde van de Orde van Vlaamse Balies), schrijft in artikel 1.2.1.1. (Hoofdstuk 1.2.1. Onafhankelijkheid Afdeling 1.2.1) voor dat een advocaat "vrij moet (zijn) van alle druk, in het bijzonder van de druk van eigen belangen" (zie ook Deel X Gedragscode voor Europese advocaten - Hoofdstuk X.2. Algemene beginselen - Afdeling X.2.1. Onafhankelijkheid - artikel X.2.1.1., dat dezelfde tekst bevat als voormeld artikel 1.2.1.1.; cf. artikel 1.2.1.2., waarin het verbod is opgenomen zaken te behandelen voor verwanten en samenwonenden, alsook Afdeling 1.2.4. - artikel 1.2.4.1. Verbod om voor kantoorgenoten op te treden).

4./ De Tuchtraad van beroep voor Advocaten had geweigerd om in te gaan op het verzoek van eiser, zoals ter zitting van 10 februari 2015 geformuleerd, om hem een kort uitstel te verlenen "opdat hij zopas een raadsman had geraadpleegd", die evenwel niet op de zitting van 10 februari 2015 aanwezig kon zijn.

Zijn raadsman, mr. Y, die zich tijdig telefonisch en schriftelijk had gemeld, kon niet op de zitting aanwezig zijn wegens een eerder opgenomen zaak die op dezelfde datum en uur in ... voorkwam, en had gevraagd om te kunnen besluiten en pleiten op de eerstvolgende zitting van 10 maart 2015 .

De redenen voor deze weigering werden vermeld in het proces-verbaal van de zitting van 10 februari 2015:

" De tuchtraad van beroep wijst hiertoe naar het feit dat de beslissing, waarover dit dossier handelt, genomen werd door de Tuchtraad voor Advocaten bij de balies van het rechtsgebied van het hof van beroep te Gent, d.d. 14 mei 2014. Hiertegen heeft hij op 28 mei 2014 hoger beroep ingesteld. De zaak werd ingeleid op de zitting van de Tuchtraad van Beroep d.d. 14 oktober 2014. (Eiser) werd van deze zitting verwittigd met aangetekend schrijven d.d. 9 september 2014. Ook op zitting van 14 oktober 2014 vroeg (eiser) de zaak uit te stellen om hem de gelegenheid te geven een raadsman te raadplegen. De Tuchtraad van Beroep wees het verzoek af.

" De Tuchtraad van Beroep verwees naar het feit dat (eiser) gedurende verscheidene maanden in mogelijkheid was geweest om een raadsman te raadplegen. Mr. Y

, werd slechts op het laatste ogenblik, minder dan een week voor de zitting, geraadpleegd. De Tuchtraad van Beroep stelt vast dat (eiser) klaarblijkelijk alles in het werk stelt om de zaak op de lange baan te schuiven".

De tuchtraad van beroep zag evenmin een grond om in te gaan op het verzoek tot heropening van de debatten, uitgaande van de door eiser geraadpleegde raadsman, ertoe strekkend eiser te horen in zijn verweer, bijgestaan door een «raadsman advocaat» en daarbij akte te nemen van zijn conclusie, zulks om de volgende redenen:

" De zaak is reeds sinds 28.05.2014 hangende voor de tuchtraad van beroep en (eiser) werd steeds ruim op voorhand in kennis gesteld van de zitting, waarop de zaak zou worden behandeld, zodat hij de mogelijkheid had zijn verdediging voor te bereiden (eventueel door middel van schriftelijke conclusies) en een raadsman te raadplegen. Het is dan ook duidelijk dat het enkel de bedoeling was van (eiser) de zaak op de lange baan te schuiven en een beslissing zo lang mogelijk uit te stellen. Indien het werkelijk zijn bedoeling was om zich te laten bijstaan door een advocaat, had (eiser) steeds de gelegenheid om zich te wenden tot een raadsman van zijn keuze. Hij heeft echter zelf nagelaten daartoe (tijdig) het initiatief te nemen. In deze omstandigheden zijn de rechten van verdediging, beschermd door het E.V.R.M. niet geschonden. Bovendien heeft (eiser) op de zitting van 10.02.2015 zonder enig voorbehoud zijn verdediging voorgedragen. Er is niet voorzien in de verplichte bijstand van een advocaat voor de tuchtraad".

De aangehaalde overwegingen van de bestreden beslissingen laten niet toe daaruit in rechte te besluiten dat eiser niet in zijn rechten van verdediging werd geschonden.

Anders dan de tuchtraad van beroep oordeelt, bestaat er voor advocaten wel een (deontologisch) "verplichte bijstand van een advocaat voor de tuchtraad" zodat de tuchtraad van beroep het recht op een eerlijk proces en het recht van verdediging van eiser heeft geschonden door hem het recht te ontzeggen zich te laten bijstaan door een advocaat.

5./ Zonder aldus rekening te houden met alle relevante elementen van de zaak, in het bijzonder met het deontologisch verbod voor een advocaat om zichzelf in rechte te verdedigen voor de tuchtorganen, heeft de Tuchtraad van beroep voor Advocaten aldus niet wettig op de zitting van 10 februari 2015 beslist dat geen kort uitstel kan worden verleend aan eiser, noch wettig in zijn beslissing van 19 mei 2015 geoordeeld dat er geen grond bestaat voor het heropenen van de debatten met als gevolg dat eiser zichzelf heeft moeten verdedigen in zijn eigen zaak (schending van het algemeen rechtsbeginsel van het recht van verdediging en van het recht op een eerlijk proces, zoals verwoord in artikel 6.1 EVRM, met inbegrip van het recht om zich door een advocaat te laten bijstaan en van de artikelen 6.1 EVRM, 455 en 758 Ger.W. en de deontologische regel dat een advocaat er zich van moet onthouden zijn persoonlijke directe of indirecte belangen zelf te verdedigen voor de rechter, zowel in burgerlijke, disciplinaire als in strafzaken, dat een vast gebruik is bij alle balies en o.a. verwoord werd in de artikelen 1.2.1.1., 1.2.1.2, 1.2.4.1. en X.2.1.1. van de Codex

Deontologie voor Advocaten van de Orde van Vlaamse Balies, in het Reglement van 10 september 2014, de artikelen 1.2.1.1., 1.2.1.2, 1.2.4.1. en X.2.1.1 van voormelde Codex Deontologie).

TWEEDE MIDDEL TOT CASSATIE

Geschonden wetsbepalingen:

- het evenredigheidsbeginsel, zoals verwoord in artikel 1 van het Eerste Aanvullend Protocol bij het EVRM;
- artikel 1 van het Eerste Aanvullend Protocol van 20 maart 1952 bij het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM), gesloten te Rome op 4 november 1950, goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955;
- de artikelen 460 en 464 van het Gerechtelijk Wetboek.

Aangevochten beslissing:

De Nederlandstalige Tuchtraad van beroep voor Advocaten bevestigt, in zijn beslissing van 19 mei 2015, de bij verstek op 18 november 2014 gewezen beslissing van de Tuchtraad van beroep voor Advocaten, waarin het hoger beroep van eiser ongegrond werd verklaard en de beslissing van de Tuchtraad voor Advocaten van de balies van het rechtsgebied van het Hof van Beroep te Gent dd. 14 mei 2014 werd bevestigd, waarin eiser voor de bewezen verklaarde tenlasteleggingen A/2 tot en met A/8, B/1.1 tot en met B/1.15 en B.2 als tuchtsanctie de schrapping werd opgelegd.

De Nederlandstalige Tuchtraad van beroep voor Advocaten oordeelt in zijn beslissing van 19 mei 2015 dat

de schrapping de meest gepaste sanctie is, op grond van de volgende overwegingen:

" 3. Beoordeling

" De tuchtraad van beroep verwijst naar de oordeelkundige overwegingen die die tuchtraad in zijn beslissing d.d. 14.05.2014 heeft gemaakt. De tuchtraad van beroep treedt deze overwegingen bij.

" Deze overwegingen werden door (eiser) bij de behandeling van de zaak d.d. 10.02.2015 niet weerlegd.

" ...

" (Eiser) heeft bijzondere persoonlijke omstandigheden ingeroepen.

" Hij stelt dat hij gekampt heeft met een zeer ernstige drugsverslaving die hem, persoonlijk en professioneel, in een neerwaartse spiraal heeft meegevoerd.

" Hij houdt voor dat hij aan deze toestand heeft geredieerd.

" Hij liet zich voor zijn verslaving behandelen.

" Hij is bezig om zijn kantoor opnieuw op te bouwen.

" Zoals de tuchtraad brengt ook de tuchtraad van beroep begrip op voor deze omstandigheden. De tuchtraad van beroep meent echter dat de feiten zodanig ernstig zijn dat de zwaarste sanctie, nl. de schrapping, zich opdringt. De tuchtraad van beroep verwijst in dit verband ook naar het tuchtrechtelijk verleden van

(eiser). Bij beslissing van de tuchtraad voor advocaten van de balies van het rechtsgebied van het hof van beroep te Gent, tweede kamer, d.d. 13.07.2011 werd aan (eiser) als sanctie een schorsing voor een periode van drie maanden opgelegd. Deze schorsing gold met uitstel voor het gedeelte dat 15 kalenderdagen overschreed. Die uitstel was afhankelijk van de naleving door (eiser) van twee bijzondere voorwaarden. Bij beslissing, eveneens van dezelfde kamer van dezelfde tuchtraad, d.d. 19.06.2013 werd aan (eiser) de sanctie van een schorsing gedurende tien weken opgelegd. Er werd vastgesteld dat (eiser) één van de voorwaarden, opgelegd in de beslissing d.d. 13.07.2011, niet had nageleefd.

" Bijzonder het feit dat (eiser) derdengelden voor persoonlijke doeleinden heeft aangewend, minstens nagelaten heeft hieromtrent een correcte verantwoording af te leggen, is bijzonder laakbaar. (Eiser) heeft in zeer erge mate het vertrouwen dat de samenleving in de advocatuur moet kunnen hebben geschaad. Zijn houding maakt een bijzonder ernstige inbreuk uit op de beginselen van rechtschapenheid, waardigheid en kiesheid die aan het beroep van advocaat ten grondslag liggen, en die de basis vormen voor een correcte beroepsuitoefening. De tuchtraad van beroep acht daarom de schrapping de meest gepaste sanctie".

Grieven:

1./ De tuchtrechter bepaalt, binnen de bij wet en het EVRM gestelde perken, in feite de sanctie die hij in verhouding acht met de zwaarte van de bewezen verklaarde inbreuken.

Uw Hof vermag evenwel na te gaan of uit de vaststellingen en overwegingen van de bestreden beslissing blijkt dat de tuchtrechter een kennelijk onevenredige sanctie heeft opgelegd.

Om uit te maken of er sprake is van een schending van het evenredigheidsbeginsel moet worden nagegaan of de opgelegde sanctie gerechtvaardigd is, gelet op alle relevante factoren. Het evenredigheidsbeginsel impliceert m.a.w. dat wordt nagaan of de beslissing, rekening houdende met het doel dat wordt nagestreefd, in het concrete geval niet disproportioneel bezwarend is voor de betrokkene die door de beslissing wordt getroffen. De ernst van de overtreding zal daarbij een wegingsfactor zijn, alsook de ingesteldheid waarmee de inbreuk werd gepleegd, en de weerslag van die sanctie voor de betrokkene.

2./ Krachtens artikel 1 van het Eerste Aanvullend Protocol bij het EVRM hebben alle natuurlijke of rechtspersonen recht op het ongestoord genot van hun eigendom. Niemand zal van zijn eigendom worden beroofd behalve in het algemeen belang en met inachtneming van de voorwaarden neergelegd in de wet en in de algemene beginselen van het internationaal recht. De voorgaande bepalingen zullen echter op geen enkele wijze het recht aantasten dat een Staat heeft om die wetten toe te passen welke hij noodzakelijk oordeelt om toezicht uit te oefenen op het gebruik van eigendom in overeenstemming met het algemeen belang of om de betaling van belastingen of andere heffingen en boeten te verzekeren.

Krachtens die bepaling mag geen enkele advocaat het recht worden ontzegd om zijn beroepsactiviteit te blijven

uitoefenen behalve bij een door de wet bepaalde maatregel die het openbaar nut nastreeft en die een billijk evenwicht tussen de in het geding zijnde belangen tot stand brengt.

3./ Overeenkomstig artikel 460 en 464 Ger.W. kunnen de tuchtraden, bij een met redenen omklede beslissing, naar gelang het geval, een advocaat waarschuwen, berispen, schorsen voor een termijn van ten hoogste één jaar en schrappen van het tableau.

Hoewel deze bepalingen bijdragen tot de goede organisatie van het beroep van advocaat en bijgevolg van openbaar nut zijn, kunnen geen tuchtrechtelijke sancties worden opgelegd die kennelijk onevenredig zijn.

4./ Het bestreden arrest stelt vast dat eiser bijzondere persoonlijke omstandigheden heeft ingeroepen als verzachtende omstandigheden voor zijn deontologische inbreuken:

- " *Hij stelt dat hij gekampt heeft met een zeer ernstige drugsverslaving die hem, persoonlijk en professioneel, in een neerwaartse spiraal heeft meegevoerd.*
- " *Hij houdt voor dat hij aan deze toestand heeft geredieerd.*
- " *Hij liet zich voor zijn verslaving behandelen.*
- " *Hij is bezig om zijn kantoor opnieuw op te bouwen".*

De tuchtraad van beroep heeft weliswaar begrip voor deze omstandigheden doch meent niettemin dat:

" de feiten zodanig ernstig zijn dat de zwaarste sanctie, nl. de schrapping, zich opdringt. De tuchtraad van beroep verwijst in dit verband ook naar het tuchtrechtelijk verleden van (eiser). Bij beslissing van de tuchtraad voor advocaten van de balies van het rechtsgebied van het hof van beroep te Gent, tweede kamer, d.d. 13.07.2011 werd aan (eiser) als sanctie een schorsing voor een periode van drie maanden opgelegd. Deze schorsing gold met uitstel voor het gedeelte dat 15 kalenderdagen overschreed. Dit uitstel was afhankelijk van de naleving door (eiser) van twee bijzondere voorwaarden. Bij beslissing, eveneens van dezelfde kamer van dezelfde tuchtraad, d.d. 19.06.2013 werd aan (eiser) de sanctie van een schorsing gedurende tien weken opgelegd. Er werd vastgesteld dat (eiser) één van de voorwaarden, opgelegd in de beslissing d.d. 13.07.2011, niet had nageleefd. Bijzonder het feit dat (eiser) derdengelden voor persoonlijke doeleinden heeft aangewend, minstens nagelaten heeft hieromtrent een correcte verantwoording af te leggen, is bijzonder laakbaar. (Eiser) heeft in zeer erge mate het vertrouwen dat de samenleving in de advocatuur moet kunnen hebben geschaad. Zijn houding maakt een bijzonder ernstige inbreuk uit op de beginselen van rechtschapenheid, waardigheid en kiesheid die aan het beroep van advocaat ten grondslag liggen, en die de basis vormen voor een correcte beroepsuitoefening. De tuchtraad van beroep acht daarom de schrapping de meest gepaste sanctie".

Op grond van deze beoordeling zijn de tuchtrechters niet wettig tot het besluit kunnen komen dat de sanctie van de schrapping de meest gepaste sanctie is.

Op grond van voormelde vaststellingen blijkt immers niet dat de opgelegde maatregel van schrapping evenredig is met het doel van openbaar nut op grond waarvan hij in ingesteld.

De tuchtrechters hebben bovendien geen rekening gehouden met alle relevante factoren, zoals het feit dat geen enkele cliënt van eiser schade heeft geleden, laat staan klacht heeft ingediend, terwijl evenmin enige confrater door zijn houding werd benadeeld.

In die omstandigheden kan geenszins sprake zijn van inbreuken die "het vertrouwen hebben geschaad dat de samenleving heeft in de advocatuur".

Alleszins werd door de tuchtrechters niet afdoend rekening gehouden met het feit dat de verschoonbare feiten dateren van de periode toen eiser drugsverslaafd was, terwijl hij zich thans volledig heeft gerehabiliteerd zodat een definitief beroepsverbod in die omstandigheden manifest kennelijk onevenredig is.

5./ Hieruit volgt dat de Tuchtraad van beroep voor Advocaten in zijn beslissing van 19 mei 2015 niet wettig, zonder schending van het evenredigheidsbeginsel, heeft beslist dat de schrapping de meest gepaste sanctie is voor eiser (schending van het evenredigheidsbeginsel, van artikel 1 van het Eerste Aanvullend Protocol van 20 maart 1952 bij het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) en van de artikelen 460 en 464 Ger.W.).

OM DEZE REDENEN,

besluit voor eiser ondergetekende advocaat bij het Hof van Cassatie, dat het U behage, Hooggeachte Dames en Heren, de bestreden beslissingen te vernietigen, de zaak te verwijzen naar de eerste kamer van de Nederlandstalige Tuchtraad van beroep voor Advocaten, kosten als naar recht.

Bijlage :

1. Zittingsblad van 10 februari 2015 van de Nederlandstalige Tuchtraad van beroep voor Advocaten
2. Codex Deontologie voor Advocaten van de Orde van Vlaamse Balies (Reglement van 10 september 2014)

Brussel, 16 juli 2015

Geoffroy de FOESTRAETS (o.v.)

Voor eensluidend afschrift,
De Griffier,

